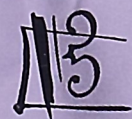

6.6.2003

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

 Σχεδιασμός εντύπου: VisualOptions Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.: VisualOptions
Διαχωρισμοί: "Μακεδονική Χρωματάληυση" Εκτύπωση: Κουρτίδης - Μυηαράκης
Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης: Φίλιππος Χατζησίμου Μουσικολογική Επιμέλεια: Evelin Voigtmann

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ. Μίκης Μιχαηλίδης
ΜΟΝΙΜΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ. Κάρολος Τρικοηίδης

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΓΩΓΩΝ Ι.Ε.Τ.Ο.Σ.Ι

Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Γιακουμής

Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου

Μέλη

Κωνσταντίνος Ζέρβας

Μαρία Τούρτα

Ιφιγένεια Παραστατίδου

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Πατσαλίδης

Αντιπρόεδρος

Άρης Μπαζμαδέλης

Μέλη

Δημήτρης Πάτρας

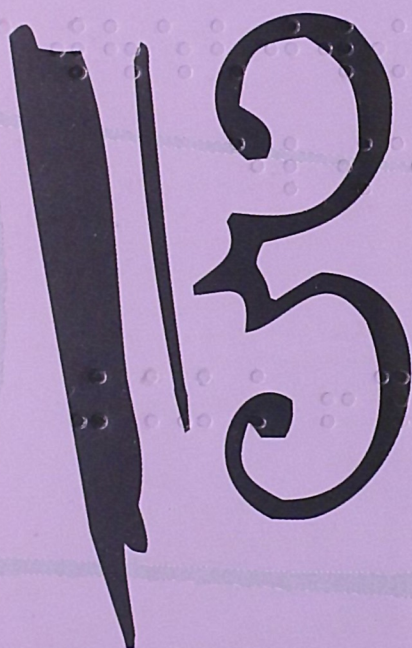
Γιώργος Πολίτης

Δημήτρης Χανδράκης

Το παραπάνω κείμενο είναι γραμμένο στη γλώσσα Braille
για τους έχοντες μειωμένη ικανότητα όρασης

• κεφαλαιοδείκτης   ••• αριθμοδείκτης

Στη Γαλλία, το επίτευμα του Louis Braille αναγνωρίστηκε τελικά και από το κράτος. Το 1952 η σωρός του μεταφέρθηκε στο Παρίσι και τάφηκε στο Πάνθεον, το σπίτι των εθνικών ηρώων της Γαλλίας.

Παρασκευή | 21:00 | ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

6.6.2003

Gudni Emilsson

δ/ντής ορχήστρας

Γιώργος Παναγιωτίδης

βιολί

Έλενα Παπανδρέου

κιθάρα

1 Α' ΕΚΤΕΛΕΣΗ

J. Brahms

Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα, έργο 77,
σε ρε μείζονα

36' ΔΙΑΡΚΕΙΑ

I. Allegro non troppo, II. Adagio,
III. Allegro giocoso, ma non troppo vivace

Π. Κούκος

CANCIONES POPULARES

Συμφωνική σουίτα για κιθάρα και ορχήστρα
πάνω σε παλιά ισπανικά τραγούδια

22' ΔΙΑΡΚΕΙΑ

I. Los Pelegrinitos, II. Nana de Sevilla, III. Anda jaleo
IV. La Tarara, V. Las Morillas de Jaén
VI. El café de Chinitas, VII, Sevillanas

R. Strauss

17' ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Don Juan, έργο 20 - Εισαγωγή

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Η **Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.)** ιδρύθηκε το 1959 από το Σόλωνα Μιχαηλίδη, με τον τίτλο "Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος". Αρχικά αποτέλεσε τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, αριθμώντας πενήντα μόλις μέλη. Το 1969, χάρη στις προσπάθειες του ιδρυτή της, κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία.

Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική "σκυτάλη" της: πρώτος ο Σόλων Μιχαηλίδης και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης και ο Λεωνίδας Καβάκος. Σήμερα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και αναπληρωτής διευθυντής της είναι ο Μίκης Μιχαηλίδης.

Από την αρχή της καλλιτεχνικής της διαδρομής η Κ.Ο.Θ. συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, από το μπαρόκ μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 20ου αιώνα, με στόχο πάντοτε την ανάδειξη του μουσικού πολιτισμού συνολικά και πέρα από τα όρια του κλασικού.

Πρωταρχικός στόχος της είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης

και η προώθηση νέων ταλέντων. Πολλές ήταν, επίσης, οι πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις που πραγματοποιήσε.

Διάσημοι Έλληνες και ξένοι αρχιμουσικοί, καθώς και σολίστες διεθνούς ακτινοβολίας (Α. Khatchaturian, Οδ. Δημητριάδης, Μ. Rostropovich, Ν. Gutman, Μ. Maisky, Δ. Σγούρος, V. Ashkenazy, Ρ. Badura-Skoda, L. Kogan, Λ. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spivakov, Κ. Κοτσιώλης και άλλοι) έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί ετησίως μεγάλο αριθμό συναυλιών και έχει εμφανισθεί επανειλημμένα στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της Ελλάδας (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φεστιβάλ Φιλίππων) όσο και του εξωτερικού (Διεθνές Φεστιβάλ "Κύπρια"-Κύπρος, International Festival "Zino Francescatti"-Μασσαλία, Φεστιβάλ Eclectic, Βαλένθια κ.ά.), καθώς και στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Μίκης Μιχαηλίδης

αναπλ. διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Γεννήθηκε στη Λευκωσία της Κύπρου, όπου σπούδασε βιολίι και θεωρητικά. Συνέχισε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης βιολίι με τον Κοσμά Γαλιθαία και ανώτερα θεωρητικά με το θείο του Σόλωνα Μιχαηλίδη. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην Ανωτάτη Σχολή Μουσικής της Βιέννης, στο Κονσερβατόριο της Βιέννης και στη Βασιλική Ακαδημία Μουσικής του Λονδίνου (L.R.S.M. performance).

Ξεκίνησε τις εμφανίσεις του στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση της Κύπρου. Υπήρξε μέλος της Ορχήστρας Δωματίου Cappella Academica, της Συμφωνικής Ορχήστρας Tonkünstler, του Trio Metamorfon και του συγκροτήματος παλιάς μουσικής Clemencic Consort στη Βιέννη.

Από το 1981 δίδαξε στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης και στο Δημοτικό Ωδείο Κατερίνης και από το 1985 διδάσκει στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης βιολίι, ορχήστρα και μουσική δωματίου. Διεύθυνε τα μουσικά σεμινάρια Βερτίσκος, την Ορχήστρα Νέων Βορείου Ελλάδος και την Ορχήστρα Δωματίου Pro Musica κ.ά.

Έδωσε ιδιαίτερο βάρος στους Έλληνες συνθέτες και στους νέους καλλιτέχνες. Ανέβασε παιδικές όπερες, μιούζικαλ και μουσικό θέατρο. Έκανε πολλές παγκόσμιες και πανελλήνιες πρώτες εκτελέσεις.

Είναι Α' Κορυφαίος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. Επί πολλά χρόνια είναι μέλος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και από το Μάρτιο του 2001 είναι Αναπληρωτής Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. Από το 2000 είναι καλλιτεχνικός διευθυντής του Νομαρχιακού Ωδείου Φλώρινας και από φέτος καλλιτεχνικός διευθυντής του Σύγχρονου Ωδείου Θεσσαλονίκης.

Ο Ισλανδός μάεστρος Gudni Emilsson συγκαταλέγεται στους πιο δραστήριους Ευρωπαίους διευθυντές ορχήστρας, έχοντας αποσπάσει σημαντικά βραβεία και διακρίσεις.

Το 1992 κέρδισε το 1^ο βραβείο σε μουσικό διαγωνισμό στην Ελβετία (Biel/Bienne) και το 1994 το 2^ο βραβείο του διαγωνισμού Masterplays στο Λουγκάνο. Την ίδια χρονιά το ίδρυμα Herbert von Karajan τον ανακήρυξε «μάεστρο της χρονιάς» και το ισλανδικό ίδρυμα Lind τον ανέδειξε με ειδικό βραβείο «μουσικό της χρονιάς». Τον Ιούνιο του 2002 η Ακαδημία Τεχνών Masaryk της Πράγας του απένειμε βραβείο για τις καλλιτεχνικές του δραστηριότητες.

Το ταλέντο του Gudni Emilsson αναγνωρίστηκε πολύ νωρίς, ήδη από το 1993, όταν το Μουσικό Συμβούλιο της Γερμανίας (German Music Board) τον επέλεξε να διευθύνει στη διάσημη αίθουσα Gewandhaus Hall στη Λειψία.

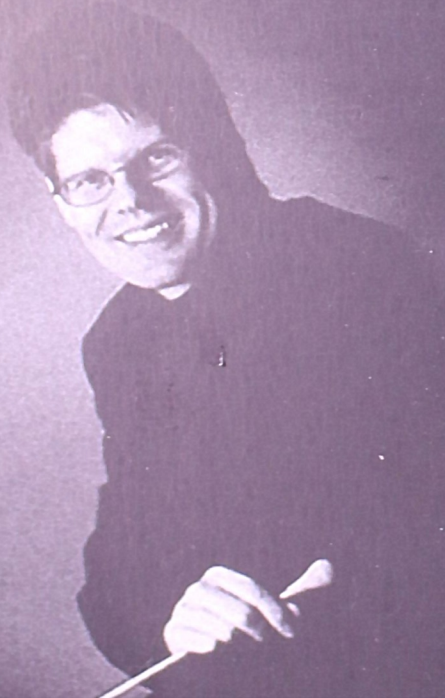
Ο Gudni Emilsson σπούδασε βιολί και πιάνο κοντά στον πατέρα του και συνέχισε τις σπουδές του στη Γερμανία, όπου πήρε δίπλωμα πιάνου και διεύθυνσης ορχήστρας (τάξη του Walter Högler, δασκάλου των Georg Solti και Hans Rosbaud). Παρακολούθησε, επίσης, σεμινάρια μάστερκλας κοντά στους Sergiu Celibidache, J.E.Gardiner, Myung Whun Chung και Ilya Musin, κερδίζοντας πολύτιμη εμπειρία.

Έχει πραγματοποιήσει εμφανίσεις και περιοδείες σε πολλές χώρες, συμμετέχοντας σε μουσικά φεστιβάλ μεγάλης εμβέλειας με ορχήστρες στη Λειψία, στη Στουτγκάρδη, στη Βαρκελώνη, στο Πλόβντιφ, στη Σόφια, στη Θεσσαλονίκη, στο Ρέικιαβικ, στο Λουξεμβούργο, στην Οσάκα, στη Γιοκοχάμα, στο Τόκιο, στη Νοτιοανατολική Ασία, στη Βιέννη και στην Πράγα.

Παράλληλα, παραδίδει σεμινάρια μάστερκλας στη Γερμανία και στην Ελλάδα.

Από το 1994 ο Gudni Emilsson είναι αρχιμουσικός στην Ορχήστρα Νέων του Πανεπιστημίου του Tübingen, με την οποία έχει περιοδεύσει στην Αμερική, στην Ισπανία, στην Ελλάδα, στην Αυστρία, στη Γαλλία και στην Ιαπωνία.

Το 1998 διορίστηκε καλλιτεχνικός διευθυντής και αρχιμουσικός στην Ορχήστρα Δωματίου του Tübingen και έχει πραγματοποιήσει μαζί της 63 περιοδείες ανά τον κόσμο, με διάσημους σοπρίστες όπως οι:

Maurice Andre, Heinz Holliger, Nathan Milstein, Pierre Rampal, Msislav Rostropovitsch, Henry Szeryng, Pieter Wispelway και Λάμπης Βασιλειάδης.

Συμμετείχε σε παραγωγές για το ραδιόφωνο και την τηλεόραση, ενώ ηχογράφησε CDs στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ.

Από τον Ιανουάριο του 2000 ο Gudni Emilsson είναι μάεστρος της Suk Chamber Orchestra στην Πράγα. Την ίδια χρονιά ηχογράφησε σε πρώτη παγκόσμια εκτέλεση τα έργα των Αρμένιων συνθετών Tjsknavorian και Mirzoyan, με τον διακεκριμένο βιοηονίστα Ara Malikian και την Suk Chamber Orchestra. Επίσης, παρουσίασε σε παγκόσμια «πρώτη» τα έργα των Τσέχων δημιουργών Zenek Lukáš και Martin Hybler στο ανοιξιιάτικο Φεστιβάλ της Πράγας.

Η Ορχήστρα Δωματίου του Tübingen, την οποία διευθύνει, αναδείχθηκε επίσημη ορχήστρα για τις εκδηλώσεις του Maarnarch Festival στο Λουξεμβούργο.

Ο Gudni Emilsson έχει συμμετάσχει επανειλημμένα σε περιοδείες. Έδωσε συναυλίες στη Νοτιοανατολική Ασία, στην Ιαπωνία, στην Ανατολική Αφρική και στην Κορέα.

Από φέτος κατέχει τη θέση του διευθυντή συναυλιών στο Πανεπιστήμιο του Tübingen. Ο Gudni Emilsson διακρίνεται για τις ζωντανές ερμηνείες του και για την άριστη επικοινωνία του με τους μουσικούς.

GUDNI A. EMILSSON

Γεννήθηκε στη Δράμα το 1982 και άρχισε τα μαθήματα βιολιού σε ηλικία 4 ετών. Οι εξαιρετικές δυνατότητες του γρήγορα αναγνωρίζονται και σε ηλικία μόλις 12 ετών φοιτά στην τρίτη ανωτέρα τάξη βιολιού στο Δημοτικό Ωδείο Καβάλλας.

Δίνει την πρώτη συναυλία ως σολίστ στη Βουλγαρία και τον ίδιο χρόνο κατακτά το πρώτο βραβείο στον διεθνή διαγωνισμό "Kocian" στην Τσεχία. Στον επόμενο χρόνο σε ηλικία 14 ετών εισάγεται στην μουσική ακαδημία του Μονάχου σαν κατ' εξαίρεση νέος φοιτητής όπου λόγω των εξαιρετικών επιδόσεων του καταφέρνει να λάβει το δίπλωμα του τον Ιούλιο του 2002 σε ηλικία 20 χρονών. Καθηγητής του ήταν ο Gottfried Schneider.

Συνεχίζει τις σπουδές του στη Meisterklasse στη μουσική ακαδημία του Μονάχου. Υπήρξε υπότροφος του συλλόγου "Οι φίλοι μουσικής Αθηνών" επί δυο συνεχή χρόνια.

Έχει λάβει μέρος σε πολλές συναυλίες ως σολίστας στην Ελλάδα, Γερμανία, Βουλγαρία, Τσεχία, Αυστρία, Ιταλία καθώς και ως μέλος ορχήστρας υπό τη διεύθυνση των Lorin Maazel, Zubin Metha, Sir Colin Davis, Ulrich Nicolai και άλλους.

Παίζει σε βιολί Nicolau Gagliano που του δόθηκε ως τιμή έννεκεν για τις εξαιρετικές του επιδόσεις στη μουσική ακαδημία Μονάχου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ βιολι

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ

ΕΛΕΝΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ κιθάρα

Η Έλενα Παπανδρέου γεννήθηκε στην Αθήνα στις 7 Μαρτίου 1966. Σπούδασε κιθάρα με τον Βαγγέλη Μπουντούνη και το 1985 πήρε το δίπλωμά της από το Εθνικό Ωδείο με Αριστείο. Με υποτροφία του Βρετανικού Συμβουλίου, συνέχισε τις σπουδές της με τον Gordon Crosskey στο Royal Northern College of Music της Αγγλίας, απ' όπου πήρε το Diploma in Advanced Studies in Musical Performance το 1986. Παρακολούθησε επίσης μαθήματα με τους Oscar Ghiglia, Alirio Diaz, Julian Bream, Leo Brouwer και Ruggero Chiesa.

Έχει κερδίσει το Πρώτο Βραβείο σε τρεις Διεθνείς Διαγωνισμούς, "Μαρία Κάλλης" (Αθήνα), "Gargnano" (Ιταλία), "Alessandria" (Ιταλία) και το Δεύτερο Βραβείο στο Διαγωνισμό του Guitar Foundation of America. Στον ίδιο διαγωνισμό της απονεμήθηκε και το Βραβείο "NAXOS", που της έδωσε την ευκαιρία να ηχογραφήσει για την ομώνυμη εταιρία δύο προσωπικά CD.

Πρόσφατα ξεκίνησε η συνεργασία της με την Σουηδική εταιρία BIS με την ηχογράφηση δυο CD, ενώ στο ενεργητικό της έχει και άλλους πέντε δίσκους. Το 1992 τιμήθηκε από την Ακαδημία Αθηνών με το Βραβείο "Σπύρου Μοτσενίγου", μια ξεχωριστή διάκριση που απονέμεται σε έναν σημαντικό μουσικό ερμηνευτή κάθε δύο χρόνια.

Η Έλενα Παπανδρέου έχει εμφανιστεί στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, στις Ηνωμένες Πολιτείες, τον Καναδά, τη Βενεζουέλα, το Πουέρτο Ρίκο, την Βραζιλία και την Ιαπωνία. Στο πλαίσιο του προγράμματος "Rising Stars" του "Ευρωπαϊκού Οργανισμού Αιθουσών Συναυλιών", έδωσε ρεσιτάλ σε μερικές από τις σημαντικότερες αίθουσες της Ευρώπης, Vienna Musikverein, Koelner Philharmonie, Birmingham Symphony Hall και Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Επίσης έχει παίξει στην αίθουσα Tchaikovsky της Μόσχας και στο Queen Elisabeth Hall του Λονδίνου. Περιοδεύει συχνά στις Ηνωμένες Πολιτείες και το 1998 έκανε το ντεμπούτο της στο Carnegie Hall της Νέας Υόρκης.

Έχει συνεργαστεί με πολύ σημαντικούς μουσικούς, τους κιθαριστές Alirio Diaz, Oscar Ghiglia, Roland Dyens, Nikita Koshkin, Βαγγέλη Μπουντούνη και Γιώργο Μουλιουδάκη, τους βιοηστές Λεωνίδα Καβάκο και Gerardo Ribeiro, τους τραγουδιστές Βάσω Παπαντωνίου, Herbert Lippert και Νένα Βενετσάνου και τη φλάουτίστα Στέλλα Γαδέδη. Έχει παίξει ως σολίστ με τις Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, την Καμεράτα Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής, την Ορχήστρα των Χρωμάτων, την Ορχήστρα της Πάτρας και την Ορχήστρα της Alessandria στην Ιταλία. Ρεσιτάλ της έχουν ηχογραφηθεί από την Ελληνική Τηλεόραση και το Ραδιόφωνο, το Radio France, την Deutsche Welle και την Τουρκική Τηλεόραση.

Η Έλενα Παπανδρέου διδάσκει στο Εθνικό Ωδείο όπου δίνει και μεταπτυχιακά μαθήματα. Έργα τους της έχουν αφιερώσει ο Roland Dyens, ο Nikita Koshkin, ο Νίκος Μαμαγκάκης (μεταξύ άλλων, ένα κοντσέρτο για κιθάρα και ορχήστρα), ο Βαγγέλης Μπουντούνης, ο Γιώργος Κουμεντάκης, και ο Δημήτρης Νικοηάου.

Για τις ερμηνείες της έχει αποσπάσει επαινετικά σχόλια από σημαντικούς ανθρώπους της μουσικής και ενθουσιώδεις κριτικές στον Τύπο, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Ο Leo Brouwer είπε γι' αυτήν: "Αν θέητε ν' ακούσετε μουσική ερμηνεία εξαιρετικά υψηλού επιπέδου, με ποιητική τελειότητα, τότε πρέπει ν' ακούσετε την Έλενα Παπανδρέου."

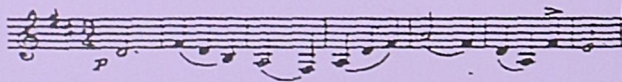
Η *Washington Post* τη χαρακτήρισε "ποιήτρια της κιθάρας" και η εφημερίδα *Τα Νέα* έγραψε γι' αυτήν: "Τώρα βηέπουμε την Έλενα Παπανδρέου ανάμεσα στους πολύ μεγάλους ερμηνευτές. Η κριτική σιωπά "όταν αρχίζει η Μουσική."

ΕΛΕΝΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

JOHANNES BRAHMS (1833 - 1897)

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΣΕ ΡΕ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΕΡΓΟ 77

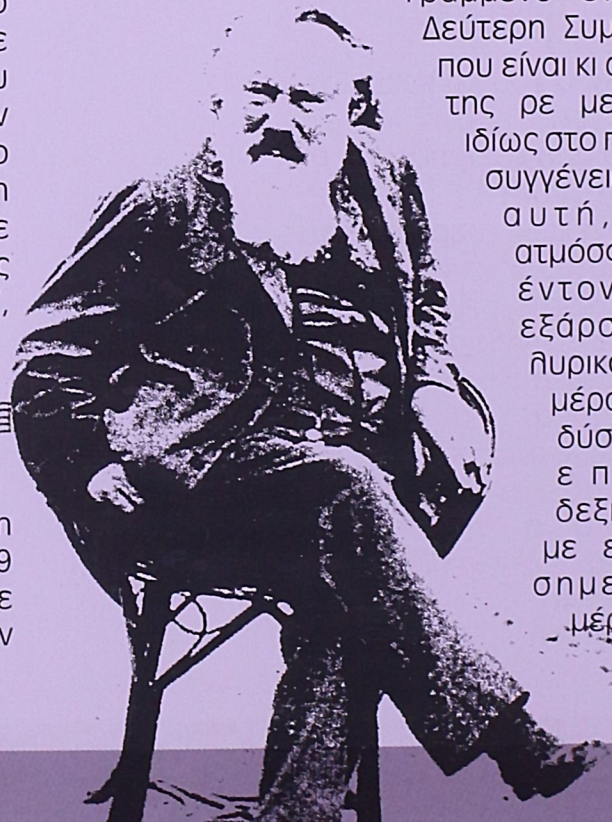
Ο Brahms έγραψε το Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα, έργο 77 σε περίοδο μεγάλης δημιουργικής ευφορίας, το καλοκαίρι του 1878, στο Πέρτσαχ της Αυστρίας, όπου απολαμβάνει τη φύση «... με τα καταπράσινα δένδρα και τις χιονισμένες κορφές των βουνών γύρω από τη βαθυγάληνη λίμνη», όπως αναφέρει ο ίδιος σε γράμμα προς το φίλο του Billroth. Ο Brahms είχε πάντα στο νου του να γράψει ένα Κοντσέρτο για τον αγαπημένο φίλο του και διάσημο βιολιστή, εκείνης της εποχής, τον Joseph Joachim (1831-1907), δίσταζε όμως γνωρίζοντας τις ανεπαρκείς γνώσεις του σχετικά με τις δυνατότητες του βιολιού ως σολιστικού οργάνου. Ο ίδιος ο Joseph αναφέρει ότι ο Brahms χρησιμοποίησε ως πρότυπο για τη σύνθεση του έργου του το Κοντσέρτο για βιολί. Ο Brahms έστειλε διαρκώς στον Joachim τα σχέδια του έργου, παραγγέλλοντας του να γράφει την κριτική του πάνω σ' αυτά. Σε ένα μάλιστα ο συνθέτης έγραφε: «θα μου δώσεις μεγάλη χαρά λέγοντας ή γράφοντας μου πάνω σε ορισμένα σημεία του χειρογράφου τις απόψεις σου λόγου χάριν 'δύσκολο', 'τραχύ', 'αδύνατο να παιχθεί' κ.λ.π.».

Το έργο δόθηκε σε πρώτη εκτέλεση την ημέρα της Πρωτοχρονιάς του 1879 στην αίθουσα Gewandhaus της Λειψίας, με σολίστα τον Joachim και αρχιμουσικό τον ίδιο τον Brahms.

Παρ' όλη την πρώτη χλιαρή υποδοχή του, το Κοντσέρτο στο τέλος του αιώνα είχε ήδη γίνει δημοφιλές. Έκτοτε δικαίως κατέχει κυρίαρχη θέση στα προγράμματα των συναυλιών. Ο συνθέτης αφιέρωσε το Κοντσέρτο στον φίλο του, πρώτο ερμηνευτή του έργου, ο οποίος και έγραψε τη μεγάλη καντέντσα του πρώτου μέρους, που είναι αυτή που παίζεται και συνηθέστερα. Το Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα του Brahms ορθώνεται σαν κοίλινα δωρική, με την αυστηρότητα και την ευγένεια του ύφους του, με το συγκρατημένο αίσθημα που το διαπερνά, με την ουράνια γαλήνη του δεύτερου μέρους του και με τον ιδιότυπο ρυθμό, χαρακτηριστικό του δημιουργού του.

Γραμμένο ένα χρόνο μετά τη Δεύτερη Συμφωνία του συνθέτη που είναι κι αυτή στην τονικότητα της ρε μείζονας παρουσιάζει, ιδίως στο πρώτο μέρος, μεγάλη συγγένεια με τη συμφωνία αυτή, ως προς την ατμόσφαιρα. Δεν υπάρχουν έντονες και τραγικές εξάρσεις αλλιά έντονα ηυρικός χαρακτήρας. Το μέρος του βιολιού είναι δύσκολο, δεν έχει όμως επεξεργασία δεξιοτεχνικής μορφής με εξαίρεση ορισμένων σημείων του τρίτου μέρους του.

Αποτελεί, αντίθετα, την ειδικρινή έκφραση των πιο αγνών και υψηλών προθέσεων του συνθέτη. Το σόλο όργανο χρησιμοποιείται ως μέσο για τη μετουσίωση των ιδεών του δημιουργού του σε ήχους. Το μέρος της ορχήστρας είναι τόσο σημαντικό, ώστε το όλο έργο παίρνει διαστάσεις συμφωνικού κοντσέρτου.

Αρχικά σχεδιάστηκε με τέσσερα μέρη, αργότερα όμως παραλείφθηκε το Σκέρτσο, το οποίο κατά πάσα πιθανότητα προστέθηκε στο Δεύτερο Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα του συνθέτη. Το πρώτο μέρος του αρχίζει με μια πηλατιά εισαγωγή της ορχήστρας.

Το κύριο θέμα του με τον ήρεμο χαρακτήρα εκτίθεται με συμφωνικό τρόπο, διακόπτεται όμως από ένα πολύ ενεργητικό ρυθμικό μοτίβο που προετοιμάζει την είσοδο του σολίστα. Στο δεύτερο μέρος το κύριο θέμα παρουσιάζεται αρχικά από το όμποε, με τη συνοδεία ξύλινων πνευστών και δύο κόρνων και, στη συνέχεια, περνάει στο σόλο βιολί, όπου αναπτύσσεται σε πολλές παραλλαγές. Το τρίτο μέρος είναι γραμμένο σε μορφή rondo. Εδώ ο σολίστας βρίσκει την ευκαιρία να επιδείξει τα δεξιότεχνικά προσόντα του. Το θέμα που κυριαρχεί στο μέρος αυτό έχει έντονο ουγγαρέζικο χρώμα, πράγμα που αγαπούσε ιδιαίτερα ο Brahms και χρησιμοποιούσε συχνά σε συνθέσεις του.

Στο Κοντσέρτο του για βιολί και ορχήστρα, που θεωρείται ένα από τα σημαντικότερα του 19ου αιώνα, ο «τραγουδιστής του πάθους», όπως ονόμαζε τον Brahms ο Νίτσε, συνένωσε τη ρομαντική υπερευαισθησία με την κλασική δομή.

Αμαλία Συμεωνίδου

Ο Περικλής Κούκος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1960.

Σπούδασε στο Εθνικό Ωδείο με τον Τώνη Γεωργίου (πιάνο) και τον Δημήτρη Δραγατάκη. Παρακολούθησε μαθήματα πιάνου στη Βιέννη με τον Walter Panhofer ενώ παράλληλα μελέτησε σύνθεση με τον Γ. Α. Παπαϊωάννου. Στη συνέχεια πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές σύνθεσης (με τον καθηγητή Paul Patterson) και διεύθυνσης ορχήστρας στην Royal Academy of Music στο Λονδίνο με υποτροφία της R.A.M. και του ιδρύματος Ωνάση. Αποφοίτησε με Α' Βραβείο, λαμβάνοντας το μεταπτυχιακό δίπλωμα σύνθεσης και το ανώτατο Δίπλωμα της Βασιλικής Ακαδημίας (Dip. R.A.M.).

Έχει γράψει τέσσερις όπερες, δύο σκηνικές καντάτες, έργα για ορχήστρα, μουσική δωματίου, έργα για φωνή ή σόλο όργανα καθώς και σκηνική μουσική.

Έχει γράψει έργα με αναθέσεις από : το ΥΠΠΟ, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, τη Βασιλική Ακαδημία Μουσικής του Λονδίνου, την Εθνική Λυρική Σκηνή, το Εθνικό Θέατρο, το Φεστιβάλ Αθηνών, την E.P.A., το Ινστιτούτο Goethe, το Μουσικό Τμήμα του Δήμου Θεσσαλονίκης, το Φεστιβάλ Ηρακλείου Κρήτης.

Έργα του έχουν παρουσιαστεί σε σημαντικές αίθουσες συναυλιών στην Ευρώπη και τις Η.Π.Α., όπως, μεταξύ άλλων, στο Carnegie Hall στη Νέα Υόρκη, το Concertgebouw στο Άμστερνταμ, το Royal Festival Hall και το Wigmore Hall στο Λονδίνο, καθώς και σε διάφορα Φεστιβάλ, τόσο στην Ελλάδα (Φεστιβάλ Αθηνών, Επιδαύρου, Πάτρας, Πεντέλης, Δημήτρια) όσο και στο εξωτερικό (Αμερικανικό Φεστιβάλ στο Λονδίνο, Διεθνές Φεστιβάλ Midem στις Κάννες, Φεστιβάλ Σύγχρονης Μουσικής στη Νάπολη, Φεστιβάλ Βελιγραδίου). Έχει εξάλλου συμμετάσχει με έργα του στην Κοπεγχάγη Πολιτιστική Πρωτεύουσα 1996.

Έργα του έχουν παρουσιαστεί τόσο από ελληνικές όσο και ξένες ορχήστρες (Κ.Ο.Α, Κ.Ο.Θ, E.P.A, Καμεράτα, Φιλαρμονική Ορχήστρα της Μόσχας, Φιλαρμονική Ορχήστρα του Ισραήλ, Συμφωνική Ορχήστρα της Κόρδοβα, Royal Academy of Music, Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βαρσοβίας, Συμφωνική Ορχήστρα Ρηνανίας, Συμφωνική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας της Μόσχας, Oxford Philomusica, Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας της Σόφιας, Alea III της Βοστώνης, Mason Ensemble, Ορχήστρα της Όπερας της Βουδαπέστης).

Έργα του έχουν ηχογραφηθεί και παρουσιαστεί από την Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση, καθώς και από Ραδιοφωνίες ξένων χωρών (Γαλλία, Γερμανία, Μ. Βρετανία, Ελβετία, Αυστραλία, Βουλγαρία, Γουγκοσλαβία, Καναδάς, Ιαπωνία, Ιρλανδία).

Είναι καλλιτεχνικός Διευθυντής και Καθηγητής Ανώτερων Θεωρητικών και Σύνθεσης του Εθνικού Ωδείου, όπως επίσης και καθηγητής και Έφορος Ανώτερων Θεωρητικών στο Ωδείο Αθηνών.

Έχει διατελέσει Αντιπρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών, Πρόεδρος του «Συλλόγου Μ. Καλομοίρης», Μέλος του Δ.Σ. και Έφορος της Στέγης Καλών Τεχνών και Γραμμάτων, και Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Εθνικής Λυρικής Σκηνής (1997-1999).

Έχει ανακηρυχθεί Hermes Fellow της Βασιλικής Ακαδημίας Μουσικής του Λονδίνου. Το 1987 αντιπροσώπευσε την Ελλάδα με το έργο του Προοίμιον για μεγάλη ορχήστρα στο πλαίσιο των ραδιοφωνικών ανταλλαγών της Ένωσης Ευρωπαϊκών Ραδιοφωνιών στη Βουλγαρία, ενώ έργα του έχουν εκπροσωπήσει την Ελλάδα στο εξωτερικό, στο πλαίσιο των ανταλλαγών της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών (Βερολίνο, Δρέσδη, Λειψία).

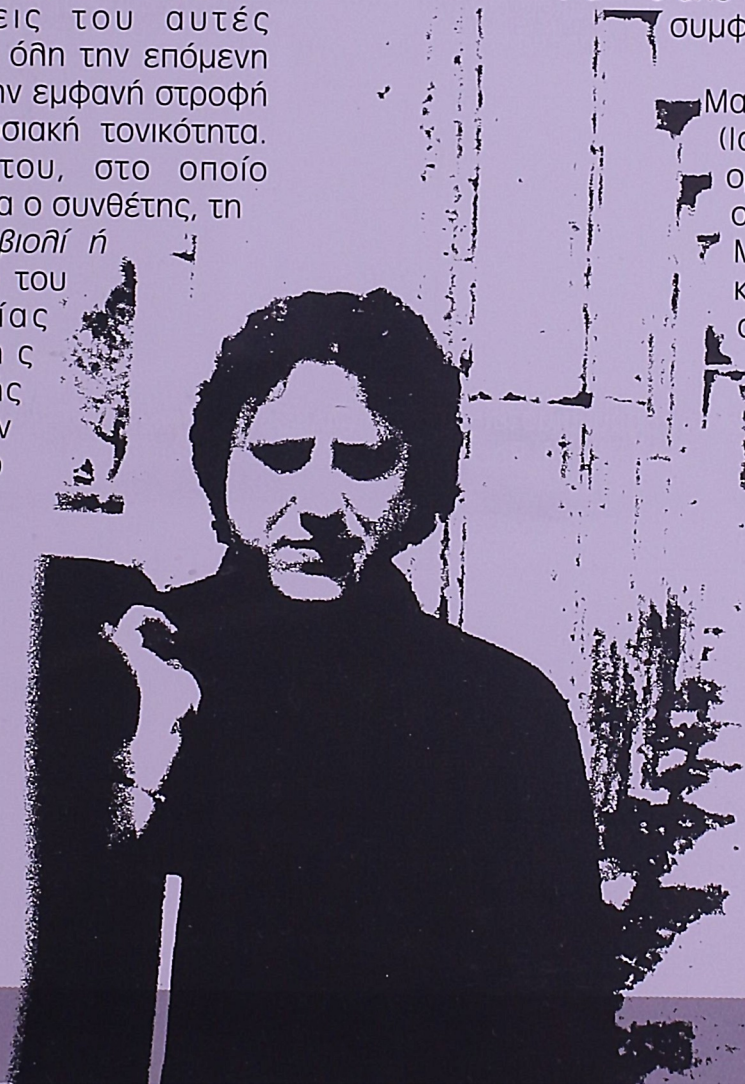
Από τον Οκτώβριο του 2000 είναι Πρόεδρος του Δ.Σ. της εταιρίας «Ελληνικό Φεστιβάλ», η οποία διοργανώνει τα Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΟΥΚΟΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΟΥΙΤΑ για κιθάρα και ορχήστρα πάνω σε παλιά ισπανικά τραγούδια (Λόρκα)

Αναζητώντας τη σχέση του Έλληνα συνθέτη Περικλή Κούκου (γεν. 1960) με την κλασική κιθάρα καταλήγουμε σε ένα από τα πρώτα έργα του. Ήταν το 1983 όταν μετέγραψε για σόλο κιθάρα το έργο του της ίδιας χρονιάς *Τέσσερις μινιατούρες για κλαρινέτο, βιολί, βιόλα και βιολοντσέλο*. Μολιτότι το έργο ερωτοτροπεί με τη διευρυμένη τονικότητα, φανερώνει τις προθέσεις του συνθέτη να αρνηθεί την ένταξή του σε ένα συγκεκριμένο αισθητικό χώρο. Οι προθέσεις του αυτές επιβεβαιώνονται και σε όλη την επόμενη δημιουργία του παρά την εμφανή στροφή του προς την παραδοσιακή τονικότητα. Στο επόμενο έργο του, στο οποίο εμπιστεύτηκε την κιθάρα ο συνθέτης, τη *Σουίτα για φλάουτο, βιολί ή βιόλα και κιθάρα*, έργο του 1991, η χρήση μίας συγκεκριμένης προσωπικής μουσικής γλώσσας είναι πλέον ξεκάθαρη. Το ίδιο συμβαίνει και στο πρόσφατο έργο του (2000), το αφιερωμένο στον κιθαριστή Ευάγγελιο Ασημακόπουλο, στο οποίο έχει επεξεργαστεί για σόλο κιθάρα θέματα από τη μουσική που συνέθεσε για το σαιξπηρικό *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας* (1990).

Όταν λοιπόν του ζητήθηκε να συνθέσει ένα έργο με συμφωνική δομή για το Φεστιβάλ Κιθάρας 2002, η εμπειρία της κιθάρας ήταν δεδομένη. Όπως ήταν δεδομένη και η εμπειρία των παραδοσιακών ισπανικών τραγουδιών που συνέληξε και κατέγραψε ο Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα, τραγούδια τα οποία αποτέλεσαν τον πυρήνα του νέου έργου. Το 1995 ο Περικλής Κούκος ενορχήστρωσε τα 9 από τα 13 τραγούδια για φωνή και συμφωνική ορχήστρα.

Η ερμηνεία τους από την Μαρία Φαραντούρη στο Μ.Μ.Α. (Ιανουάριος 1996), με την ορχήστρα της Κόρδοβας την οποία μάλιστα διύθυσε ο Λέο Μπρόουερ, ενώ συμμετείχε και ο Κώστας Κοτσιώλης αποκάλυπτε μια εξαιρετικά προσεγμένη ενορχήστρωση. Το νέο έργο *Συμφωνική σουίτα για κιθάρα και ορχήστρα πάνω σε παλιά ισπανικά τραγούδια*, προέκυψε από την εις βάθος ανασύνθεση του δεδομένου μουσικού υλικού της ορχήστρας.

Όχι μόνο για να ταιριάζει και να είναι συμβατό με τα ηχοχρώματα της κιθάρας, μια και αυτή ορίζεται ως αντικαταστάτης της φωνής αλλιά και από την ανάγκη του συνθέτη να προσδώσει στη σύνθεσή του αυτή μια μορφή σουίτας κοντσερτάντε.

Η κιθάρα πρωτοστατεί προφανώς σε όλη την ανάπτυξη του έργου, η γραφή μάλιστα έχει ιδιαίτερες απαιτήσεις από αυτήν.

Δίδεται ωστόσο, η ευκαιρία σε όλες τις οικογένειες των οργάνων της ορχήστρας να επιδείξουν τις σοφιστικές τους ικανότητες. Το έργο εξελίσσεται με τη μορφή ενός συνεχούς διαλόγου, άλλοτε ανάμεσα στην κιθάρα και σε επιλεγμένα σύνολα μουσικής δωματίου, άλλοτε ανάμεσα στην κιθάρα και σε μεγάλους ηχητικούς όγκους μιας πλήρους ορχήστρας, η οποία είναι, μάλιστα, ενισχυμένη με πιάνο και τσελέστα. Παρατηρείται μια μεγάλη κλίμακας δομή στην ενορχήστρωση, η οποία όμως δεν αποδυναμώνει τα πρωτογενή, αδρά, λαϊκά χαρακτηριστικά των τραγουδιών. Έτσι οι γνώριμες και αγαπημένες μελωδίες που αναδύονται από τραγούδια όπως *Το καφενείο της κινεζούλας*, *Οι τέσσερις καθαλήρηδες*, *Η Ταράρα* συνεχίζουν να αποτελούν μια πηγή αδιάλειπτης συγκίνησης.

Κείμενο: Γιώργος Μονεμβασίτης για την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών.

R. STRAUSS (1864-1949)

DON JUAN ΕΙΣΑΓΩΓΗ, ΕΡΓΟ 20

Ο "Δον Ζουάν" ανήκει στη σειρά των μεγάλων συμφωνικών έργων του Ριχάρδου Στράους. Γράφτηκε στα 1888 και δόθηκε σε πρώτη εκτέλεση την επόμενη χρονιά στη Βαϊμάρη. Μολιονότι φέρεται σαν το πρώτο συμφωνικό ποίημα του μεγάλου συνθέτη, στην πραγματικότητα είναι το δεύτερο (μετά τον "Μάκβεθ"). Είναι, πάντως, το πρώτο του συμφωνικό αριστούργημα.

Εμπνευσμένο από το ομώνυμο επικό ποίημα του Αυστριακού ποιητού Νικόλα Λενάου, το συμφωνικό αυτό ποίημα είναι ένα μεγάλο ζωντανό, μουσικό πορτραίτο του Δον Ζουάν, γεμάτο πάθος και φιλόγα.

Το έργο αρχίζει με τρία θέματα, που χαρακτηρίζουν τον Δον Ζουάν. Το πρώτο είναι γεμάτο φλογοερό πάθος, το δεύτερο είναι χαρακτηριστικό του ανικανοποίητου πόθου, το τρίτο εκφράζει την ιπποτική περηφάνεια με την οποία εμφανίζεται ο ήρωας του έργου.

Ο Στράους με υπέροχη ορχηστρική μαεστρία δίνει στα θέματα θαυμαστή λάμψη, ζωγραφίζοντας τον ήρωα του με πλατιές ζωντανές πινελιές. Εμφανίζεται κατόπι το θέμα του πρώτου "θύματος" απαλό και χαριτωμένο. Η κατάκτηση είναι εύκολη και ο ήρωας πανηγυρίζει. Ακολουθεί το μεγάλο επεισόδιο με την κόμισσα Άννα. Το θέμα της αγάπης εκφράζει με πολλή τρυφερότητα το όμπε, με σύμπραξη κατόπι του κλιρινέτου, του κόρνου και του φαγκότου και αργότερα του φλάουτου και των πρώτων βιοηιών.

Αλλά από τα τέσσερα κόρνα ακούεται σαν παιάνας ένα μεγαλόπρεπο θέμα, σαν κλήση προς νέες κατακτήσεις.

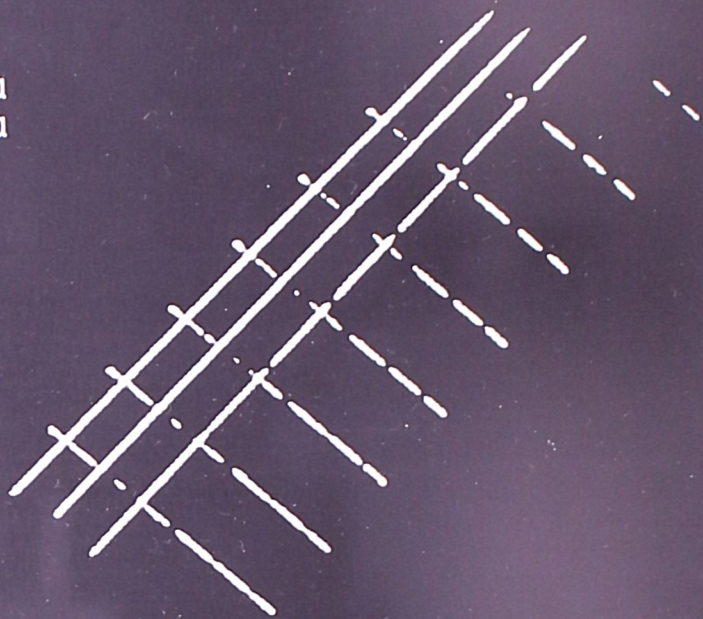
Ο ανικανοποίητος Δον Ζουάν απομακρύνεται από την Άννα. Είναι εποχή καρναβαλιού και ο Δον Ζουάν βυθίζεται στη ζωηρή του ατμόσφαιρα. Από τη στιγμή αυτή το έργο προχωρεί με αληθινό καλπασμό με ολλοένα και πιο πολύ εντεινόμενο πάθος, για να καταλήξει σε μian απότομη διακοπή της ορχήστρας. Μετά από μια αισθητή σιωπή, με μια απαλή συγχορδία πιανίσιμο μπαίνουμε στη λύση του δράματος: τον θάνατο του Δον Ζουάν.

+ Σόλων Μιχαηλίδης

Η Κιθάρα

Αν και η ονομασία της είναι αρχαία ελληνική, η κιθάρα δεν έχει καμία σχέση με το αρχαίο όργανο, εκτός βέβαια απ' το ότι είναι νυκτό χορδόφωνο.

Μάλλον αραβοπερσικής προέλευσης, η κιθάρα πρωτοεμφανίστηκε στην Ισπανία κατά τον 13ο αιώνα με την ονομασία *guitarra latina*.

Το ηχείο της κιθάρας έχει σχήμα «8» και οι έξι χορδές - παλιά από έντερο, σήμερα από νάυλον ή ασάλι τεντώνονται πάνω στο λαιμό. Ο λαιμός έχει τάστα, που χωρίζουν την ταστιέρα σε ημιτόνια.

Στην εποχή της αναγέννησης και μπαρόκ, η κιθάρα ήταν δημοφιλής σε όλη την Ευρώπη, όμως την μεγαλύτερη παράδοση έχει μέχρι σήμερα στην λαϊκή μουσική της Ισπανίας, ειδικά στο φλαμένκο. Στον 20^ο αιώνα δημιουργήθηκε ακόμη και η ηλεκτρική κιθάρα.

Η τελειοποίηση του σχεδίου της ισπανικής κιθάρας έγινε τον 19^ο αιώνα από τον Ισπανό μαραγκό Αντόνιο ντε Τόρες Τζουράντο και ονομάζεται απλά Τόρες.

Συνθέτες όπως ο I. Albeniz και H. Villa-Lobos έγραψαν σημαντικά και ιδιαίτερα δεξιοτεχνικά έργα για την κιθάρα, προβάλλοντάς την και στους χώρους συναυλιών. Ένας από τους πιο διάσημους κιθαρίστες του 20^{ου} αιώνα ήταν ο Andres Segovia.

Τιμές εισιτηρίων Κ.Ο.Θ.

ΠΛΑΤΕΙΑ Α'.....	20, 00 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β' - ΘΕΩΡΕΙΑ.....	12, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ.....	9, 00 €

ΜΕΙΩΜΕΝΟ - ΟΜΑΔΙΚΟ *

ΠΛΑΤΕΙΑ - ΘΕΩΡΕΙΑ.....	9, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ.....	6, 00 €

*ΜΕΙΩΜΕΝΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

Μειωμένο εισιτήριο δικαιούνται μαθητές,
φοιτητές, σπουδαστές ωδείων
και εκπαιδευτικοί

ΟΜΑΔΙΚΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

Ειδική τιμή εισιτηρίου (ομαδικό)
ισχύει για γκρουπ άνω των 20 ατόμων
κατόπιν συνεννόησης με το ταμείο της Κ.Ο.Θ.

Τιμές συνδρομών 2003 [-25%]

6 συναυλίες [Μάιος - Ιούνιος]

ΠΛΑΤΕΙΑ Α'.....	90, 00 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β' - ΘΕΩΡΕΙΑ.....	50, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ.....	40, 00 €

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ - ΕΙΔΙΚΗ ΤΙΜΗ

Για όλες τις ζώνες..... 25, 00 €

ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

καθώς και ένας συνοδός τους
δικαιούνται μειωμένου εισιτηρίου

Πληροφορίες για Εισιτήρια και συνδρομές στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ.
(Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών),

Δευτέρα έως Πέμπτη 10:00 - 13:00 και 17:00 - 20:00 και Παρασκευή 10:00 - 13:00
και το απόγευμα της συναυλίας στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης
(Ταμείο Κ.Ο.Θ. 19:00 - 21:00)

Τηλέφωνο ταμείου: 2310 236990

Friday | 21:00 | THESSALONIKI CONCERT HALL

6TH.6TH.2003

THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Gudni Emilsson

conductor

Yiorgos Panayiotidis

violin

Elena Papandreou

guitar

J. Brahms

Violin Concerto in D-major, Op.77

I. Allegro non troppo, II. Adagio,
III. Allegro giocoso, ma non troppo vivace

36' DURATION

P. Koukos

CANCIONES POPULARES

Suite in 7 movements,
based on spanish themes
for guitar and orchestra

I. Los Pelegrinitos, II. Nana de Sevilla, III. Anda jaleo
IV. La Tarara, V. Las Morillas de Jaén
VI. El café de Chinitas, VII. Sevillanas ⓘ

22' DURATION

R. Strauss

Don Juan, Op. 20 - Overture

17' DURATION

ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Παρασκευή | 21:00 | ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

13.6.2003

Martyn Brabbins

δ/ντής ορχήστρας

Θεόδωρος Κερκέζος

σαξόφωνο

E.Elgar

The Wand of Youth - Σουίτα αρ. 2 ⓘ

H.Thomasi

Μπαλάντα για σαξόφωνο και ορχήστρα ⓘ

A. Piazzolla

Adios Nonino για σαξόφωνο και ορχήστρα ⓘ

P.I.Tchaikovsky

Συμφωνία αρ.5 σε μι ελάσσονα, έργο 64

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Δημήτρης Χανδράκης

Κορυφαίοι Α΄
Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος
Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti
Κρυστάλλης Αρχοντής
Εύη Δελφινόπουλου
Μαρία Δρούγου
Γιώργος Κανδυλίδης
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σουρέρεφ
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη,
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτωρ Λάππας
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
Ντάρια Κάτσιου
Ανθή Τζίμα

Κορυφαίοι Β΄
Νικόλαος Αρχοντής
Αλκέτας Τζιαφέρης

Tutti
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Isabelle Both
Μαρία Εκλεκτού
Αθανάσιος Θεοδωρίδης
Ευαγγελία Κουζώφ
Καλλιόπη Μυλαράκη
Δέσποινα Παπαστεργίου
Μίμης Τοπσιδής
Μαρία Ζαχαριάδου
Ξένη Λουκίδου
Παράσχος Τηνιακούδης

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Lutz Kühne

Κορυφαίοι Β΄
Αλεξάνδρα Βόλση
Αντώνης Πορίχης

Tutti
Χρήστος Βλάχος
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Κατερίνα Μητροπούλου
Ειρήνη Παραλίκα
Φελίτσια Ποπίκα
Ρόζα Τερζιάν
Πάυλος Μεταξάς
Δημοσθένης Φωτιάδης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Πάτρας
Βασίλης Σαΐτης
Δημήτρι Γκουντίμοβ

Κορυφαίος Β΄
Ρένος Μπαλτάς
Απόστολος Χανδράκης

Tutti
Χρήστος Γρίμπας
Βίκτωρ Δάβαρης
Ανθή Κοντογιαννάκη
Γεώργιος Μανώλας
Δημήτρης Πολυζωΐδης
Γιάννης Στέφος
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Ίλινα Νάκη-Φερένσε

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ
Βασίλης Ξαγαράς - Αντώνης Ευστρατίου

ΒΟΗΘΟΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΩΝ
Πέτρος Γιάντσης

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α΄
Γεώργιος Γράβιτσας
Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίος Β΄
Ιωάννης Χατζής

Tutti
Αναστάσιος Μαυρουδής
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Αγάπη Παρθενάκη
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Μιχάλης Σαπουντζής

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Νίκος Δημόπουλος
Πέτρος Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Β΄
Ιωάννης Ανισέγκος
Γεώργιος Κανάτσος
Ίλιε Μακοβέι
Μάλαμα Χατζή

Tutti
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β΄
Νικόλαος Καλπαξίδης
Βλαντιμίρ Γκάνεβ
Κωνσταντίνος Χασιώτης

Tutti
Θωμάς Μητριζάκης

Αν. Καλλιτεχνικός Διευθυντής □

Μίκης Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός □

Κάρολος Τρικολίδης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ
Κορυφαίοι Α΄
Χρήστος Γραυνιδής
Κοσμάς Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β΄
Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Οβίντιου Καπλεσκου

Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ
Κορυφαίοι Α΄
Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι Β΄
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη

Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ
Κορυφαίοι Α΄
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Christian Beemelmans
Κωνσταντίν Ιστρούτε

Κορυφαίοι Β΄
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φεϊζό

Tutti
Νίκος Δραγομόνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ
Κορυφαίοι Α΄
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσκας

Κορυφαίοι Β΄
Νίκος Μπαχαρίδης

Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Ιωάννης Σισμανίδης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ
Κορυφαίοι Α΄
Φιλήμων Στεφανίδης
Γιώργος Κόκκορας

Κορυφαίοι Β΄
Φώτης Δράκος
Γρηγόρης Νέτσκας
Αθανάσιος Ντώνες
Λουκάς Παρθένης

Tutti
Βαγγέλης Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ
Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Τηνιακούδης
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ
Κορυφαίοι Α΄
Δημήτριος Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεφ

ΚΡΟΥΣΤΑ
Κορυφαίος Β΄
Κωνσταντίνος Χανής

Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΠΙΑΝΟ
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΑΡΠΑ
Κατερίνα Κίτσου

*Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. - μόνιμοι και έκτακτοι - αναφέρονται με αλφαβητική σειρά

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ

■ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

- Μίκης Μιχαηλίδης
✉ michaelides@tssso.gr

■ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ Δ/ΝΣΗΣ

- Φίλιππος Χατζησίμου
☎ 2310 589160
✉ philh@tssso.gr

■ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

- Βαγγέλης Γιασημακόπουλος
Μαρία Νιμμή
Νίκος Κυριακού
☎ 2310 589163
✉ info@tssso.gr

■ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

- Στεφανία Γιάντση
☎ 2310 589157
- Μανώλης Αδάμος
☎ 2310 589159
✉ economics@tssso.gr

■ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ/
ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

- Λίνα Μυλωνάκη
☎ 2310 589156
✉ press@tssso.gr
✉ library@tssso.gr

■ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΙΣ

- Πηνελόπη Σερδάρη
☎ 2310 589158
✉ artistic-dep@tssso.gr

■ ΤΑΜΙΑΣ

- Έλενα Παράσχου
☎ 2310 236990

FAX Κ.Ο.Θ. 2310 604854

ΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μονή Λαζαριστών, Κολλοκοτρώνη 21,

564 30 Σταυρούπολη, Θεσσαλονίκη

ΤΑΜΕΙΟ Κ.Ο.Θ.

Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών,

Εθνικής Αμύνης 2, 546 22 Θεσσαλονίκη

www.tssso.gr - υπό κατασκευή

Κ.Ο.Θ.

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί - να τροποποιήσει το πρόγραμμα
Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

|| Να θυμάσαι:

Κάθε βράδυ
που πέφτεις
για ύπνο,
κάποιος άλλος
είναι ξύπνιος
και κάνει
εξάσκηση...||

Ένας πατέρας στο γιο του